

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

Sp.zn.: S-MHMP 1392054/2013/SUP/Če
639214/2014

V Praze 5.5.2014

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební a územního plánu, jako odvolací správní orgán příslušný dle ustanovení § 81 odst. 3 písm. a) zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a dle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání Six&Others s.r.o., Opletalova 1417/25, Praha 1, zastoupené na základě plné moci Ing. arch. Liborem Ferbrem, Řipská 767/15, Praha 3, v průběhu odvolacího řízení zastoupené Mgr. Michalem Klusákem, advokátem, Kozinova 1, Šumperk, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování, čj. OUR.Koš.p.779-5381/10-Za-UR ze dne 31.8.2010, kterým byla na pozemcích v k.ú. Košíře a k.ú. Smíchov v Praze 5, v prostoru mezi ulicemi Vrchlického a Plzeňská, umístěna stavba označená jako „Polyfunkční dům Košíře při ulici Vrchlického Praha 5, k.ú. Košíře“, rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu tak, že

odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 5, odbor územního rozhodování, nyní odbor stavební a infrastruktury, (dále jen stavební úřad) vedl na základě žádosti Košíře Office Park a.s., Ke Klimentce 2103/18, Praha 5, zastoupené na základě plné moci BENTRANS – PLUS s.r.o., Ke Klimentce 2103/18, Praha 5, (v průběhu řízení bylo zastoupení změněno ve prospěch Doležel architekti s.r.o., Charlese de Gaulla 8/531, Praha 6 a dále v odvolacím řízení ve prospěch JUDr. Filipa Hrušky, advokáta AK Doležalová & Hruška, Tábořská 619, Praha 4), podané dne 16.2.2009, územní řízení o umístění stavby uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí. Předmětem žádosti bylo umístění stavby polyfunkčního domu včetně přípojek vodovodní, kanalizační, elektrické energie, plynu a středotlakého plynovodu, elektronického komunikačního vedení, přeložky veřejného osvětlení, pěší komunikace a zařízení staveniště, to vše na pozemcích č. parc. 778, 779, 780, 781, 798/1, 793/2, 1992/1, 2021/1, 2021/9, 2024 v k.ú. Košíře a č. parc. 4830/1 v k.ú. Smíchov v Praze 5, při ulicích Vrchlického a Plzeňská. Po provedeném řízení vydal stavební úřad dne 14.5.2009 pod čj. OUR.Koš.p.779-8140/09-Za-UR rozhodnutí, kterým umístil stavbu na uvedených pozemcích a současně stanovil 19 podmínek pro umístění a projektovou přípravu stavby.

Proti uvedenému rozhodnutí podala dne 12.6.2009 odvolání Six&Others s.r.o. Na základě tohoto odvolání, po přezkoumání věci, vydal Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební, nyní odbor stavební a územního plánu, (dále jen odvolací orgán) dne 22.10.2009 rozhodnutí čj. S-MHMP 611329/2009/OST/Če, kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Důvodem tohoto kroku byl nesprávný předpoklad, že se stavba umísťuje do proluky, tak jak ji definuje ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. l) vyhl. č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, (dále jen OTPP) což umožňovalo umístit stavbu ve vzdálenosti od bytového domu menší, než je výška vyšší z obou budov bez povolení výjimky z ustanovení čl. 8 odst. 2 vyhl. o OTPP.

V novém projednání po provedeném řízení ve věci umístění polyfunkční budovy se třemi podzemními a osmi nadzemními podlažími s garážemi, obchody, hromadnými a jednotlivými kanceláři, ateliéry a pomocnými provozy, včetně napojení stavby na technickou a dopravní infrastrukturu, a současně s odstraněním nedostatku původního rozhodnutí, a to posouzení umístění stavby do proluky podle vyhl. o OTPP, kdy byla stavebním úřadem rozhodnutím čj. OUR.Koš.p.779-59379/09-Za-R dne 7.1.2009 povolena výjimka z vyhl. o OTPP pro snížení odstupové vzdálenosti, vydal stavební úřad rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.779-5381/09-Za-UR ze dne 13.8.2010. Uvedené rozhodnutí však svým textem bylo identické rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.779-8140/09-Za-UR ze dne 14.5.2009, které odvolací orgán zrušil svým rozhodnutím čj. S-MHMP 611329/2009/OST/Če ze dne 22.10.2009. Stavební úřad následně vydal rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.779-5381/10-Za-UR ze dne 31.8.2010.

Proti prvně vydanému rozhodnutí o umístění stavby čj. OUR.Koš.p.779-5381/09-Za-UR ze dne 13.8.2010 (dále jen odvolání č. 1) bylo Six&Others s.r.o. (dále jen odvolatel) podáno odvolání dne 13.9.2010 a dne 4.10.2010 bylo odvolatelem podáno odvolání proti rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.779-5381/10-Za-UR ze dne 31.8.2010 (dále jen odvolání č. 2).

Stavební úřad po provedení úkonů podle ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu předložil veškerý spisový materiál ve věci odvolacímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí. Odvolací orgán, poté, co shledal, že odvolání byla podána účastníkem řízení v odvolací lhůtě, posoudil odvolání č. 1 jako odvolání směřující proti neexistujícímu právnímu aktu a odvolání č. 2 jako odvolání řádné a přípustné. Odvolací orgán konstatoval, že stavební úřad vydal pod čj. OUR.Koš.p.779-5381/09-Za-UR dne 13.8.2010 rozhodnutí o umístění stavby, které zveřejnil na úřední desce ve dnech 13.- 30.8.2010. Toto rozhodnutí však bylo textově zcela shodné s rozhodnutím stavebního úřadu, vydaným dne 14.5.2009 pod čj. OUR.Koš.p.779-8140/09-Za-UR, které odvolací orgán rozhodnutím čj. S-MHMP 611329/2009/OST/Če ze dne 22.10.2009 zrušil a věc vrátil k novému projednání. Rozdíl mezi oběma rozhodnutími byl shledán pouze v čísle jednacím a v datu vydání. Z uvedeného je zcela evidentní, že stavební úřad omylem zveřejnil rozhodnutí, které bylo zrušeno, tedy právně neexistovalo. Odvolací orgán proto rozhodnutí, proti kterému směřovalo odvolání č. 1, považoval za právně neexistující právní akt, proti kterému nelze podat odvolání. Tuto skutečnost uvedl odvolací orgán v rozhodnutí čj. S-MHMP 938035/2010/OST/Če ze dne 6.6.2011, kterým zamítl odvolání č. 2 odvolatele a současně potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu čj. OUR.Koš.p.779-5381/10-Za-UR ze dne 31.8.2010.

Posledně citované rozhodnutí odvolacího orgánu čj. MHMP 938035/2010/OST/Če ze dne 6.6.2011 bylo na základě podnětu odvolatele rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj čj. 38122/2011-83/2704 ze dne 18.4.2012 v přezkumném řízení zrušeno. Postup odvolacího orgánu byl označen za porušení právních předpisů s tím, že rozhodnutí stavebního úřadu čj. OUR.Koš.p.779-5381/09-Za-UR ze dne 13.8.2010, proti kterému směřovalo odvolání č. 1, mělo být zrušeno.

Vzhledem k tomu, že odvolací orgán je v této konkrétní věci vázán právním názorem nadřízeného správního orgánu, nezbylo, za uvedeného stavu, než považovat odvolání č. 1 za odvolání řádné, tedy podané účastníkem řízení v řádné odvolací lhůtě, směřující proti rozhodnutí, které je vzhledem k výše uvedenému rozhodnutím nesprávným, u kterého „... Jediným způsobem nápravy vzniklého stavu je podle názoru ministerstva pouze zrušení takového, omylem vydaného, správního rozhodnutí ...“.

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu dojde-li odvolací správní orgán k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší. Jak bylo uvedeno výše, je v posuzovaném případě zcela evidentní, že odvoláním č. 1 napadené rozhodnutí, s odkazem na názor prezentovaný v citovaném rozhodnutí ministerstva, tomuto ustanovení odpovídá, proto odvolací orgán rozhodl samostatným rozhodnutím, vydaným pod sp. zn. S-MHMP 1392054/2013/SUP/Če; 1470346/2013 ze dne 27.11.2013 tak, že odvolání č. 1 směřující proti rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.779-5381/09-Za-UR ze dne 13.8.2010 zrušil. Uvedené rozhodnutí o odvolání č. 1 je dnem 19.12.2013 v právní moci.

Odvolací orgán ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu po vydání výše uvedeného rozhodnutí přezkoumal zákonnost odvoláním č. 2 napadeného rozhodnutí čj. OUR.Koš.p.779-5381/10-Za-UR ze dne 31.8.2010 a řízení, které jeho vydání předcházelo, a jeho věcnou správnost v rozsahu odvolacích námitek. Ze spisu zjistil průběh řízení, přičemž v procesním postupu stavebního úřadu neshledal žádná závažná právní pochybení, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí. Jak již bylo konstatováno v předchozím projednání věci odvolacím orgánem, je záměr v souladu s platnou územně plánovací dokumentací a požadavky vyhl. o OTPP, které se týkají umístění stavby. Pro odstupovou vzdálenost mezi navrženým objektem a stávajícími bytovými domy č.p. 478 a 479 v k.ú. Košíře byla stavebním úřadem samostatným rozhodnutím stavebního úřadu vydaným pod čj. OUR.Koš.p.779-59379/09-Za-R ze dne 7.1.2010 povolena výjimka.

Jak bylo již uvedeno výše, rozhodoval ve věci odvolání č. 1 a č. 2 odvolací orgán rozhodnutím čj. S-MHMP 938035/2010/OST/Če ze dne 6.6.2011, které bylo následně, na základě podnětu odvolatele, zrušeno Ministerstvem pro místní rozvoj v přezkumném řízení rozhodnutím čj. 38122/2011-83/2704 ze dne 18.4.2012. Kromě postupu odvolacího orgánu ve věci odvolání č. 1, o kterém bylo v souladu s právním názorem ministerstva rozhodováno samostatným rozhodnutím, bylo odvolacímu orgánu ministerstvem nařízeno znovu rozhodnout o odvolání č. 2 tak, aby byly napraveny vytýkané nedostatky, kterých se odvolací orgán dopustil, a to posouzení otázky včasnosti podaného odvolání, dále pak vyžádání si posouzení závazného stanoviska odboru krizového řízení Magistrátu hl. m. Prahy čj. S-MHMP 480765/2008/OKR ze dne 26.8.2008 v režimu ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu při absenci vlastního hodnocení napadeného stanoviska. Rovněž bylo odvolacímu orgánu vytknuto, že v případě podkladového závazného stanoviska, doplněného v rámci odvolacího řízení, nebyla účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí poskytnuta možnost se k tomuto podkladu vyjádřit.

Odvolací orgán tedy v intencích výše uvedeného názoru ministerstva nejprve posoudil, zda je odvoláním č. 2 napadené rozhodnutí odvoláním podaným v řádné odvolací lhůtě, tedy odvoláním včasným. Zjistil přitom, že napadené rozhodnutí bylo zveřejněno na úřední desce ve dnech 1. – 16.9.2010, přičemž počátek odvolací lhůty připadá na den 17.10.2010. Patnáctým dnem odvolací lhůty tedy byl pátek dne 1.10.2010. V průběhu odvolacího řízení bylo ve spolupráci s podatelnou stavebního úřadu zjištěno, že odvolání bylo stavebnímu úřadu

doručeno v tento poslední odvolací den, přestože byl vyznačen jako den doručení následující pracovní den, pondělí 4.10.2010. Odvolání je tedy skutečně odvolání včasným.

Dále pak odvolací orgán podle pokynu ministerstva seznámil účastníky řízení se všemi podklady opatřenými v průběhu odvolacího řízení, tak jak vyplynuly z postupu podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, a to konkrétně se sdělením, které vydalo:

Ministerstvo kultury pod čj. MK 5209/2011 ze dne 21.1.2011, kterým potvrdilo závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, vydané dne 5.12.2007 pod čj. S-MHMP 466753/2007/Pok. s tím, že toto stanovisko bylo vydáno v souladu se zákonem a není v rozporu se zájmy památkové péče,

Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR pod čj. MV-116047-2/PO-C-2010 ze dne 27.1.2011 k závaznému stanovisku Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy čj. HSAA-14829-3208/ODZS-2007 ze dne 19.12.2007 sdělilo, že napadené závazné stanovisko bylo vydáno na základě dokumentace z roku 2007, nemohlo tedy být vydáno k aktualizované dokumentaci z roku 2009, která byla podkladem napadeného územního rozhodnutí. Požadoval proto předložit prvostupňovému orgánu tuto aktualizovanou dokumentaci. Žadatel proto spolu s žádostí ze dne 4.4.2011 tuto aktualizovanou dokumentaci předložil *Hasičskému záchrannému sboru hl. m. Prahy* a ten po posouzení vydal dne 22.4.2011 pod čj. HSAA-5220-962/ODVS-2011 k věci souhlasné stanovisko, se kterým byly podle pokynu ministerstva účastníci řízení rovněž seznámeni,

Ministerstvo životního prostředí pod čj. 2631/500/10/108841/ENV/10 ze dne 5.4.2011, kterým potvrdilo závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí, z hlediska ochrany přírody a krajiny s tím, že stávající hodnoty krajiny navržená stavba neovlivní a ani se z hlediska širších vztahů výrazně neprojeví, neboť je situována v souvisle zastavěném území a v údolí. Z hlediska ovzduší se ministerstvo vyjádřilo pod čj. 840/500/11 29065/ENV/11 ze dne 8.4.2011 s tím, že byly v řízení opatřeny podklady, konkrétně rozptylová studie, která prokázala, že navržená stavba nepředstavuje zhoršení ovzduší v lokalitě, a stanovisko uvedeného orgánu tedy potvrdilo,

Ministerstvo zdravotnictví pod čj. 556/2011-OVZ-32.2-13.01.11 ze dne 28.1.2011, které konstatovalo, že závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 15.8.2008 pod čj. Z.HP/212/2978/08/YS bylo vydáno postupem v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o ochraně veřejného zdraví, a proto ho potvrzuje,

Ministerstvo dopravy pod čj. 906/2010-120-STSP/4 ze dne 12.1.2011, které sdělilo, že napadené závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravy, čj. MHMP-374014/2007/DOP-O4/Jv ze dne 18.9.2007 bylo vydáno k dokumentaci, která byla předložena tomuto orgánu dne 5.9.2007. Dále ministerstvo konstatovalo, že pokud došlo v mezidobí ke změně dokumentace, která mohla mít vliv na posouzení situace silničním správním orgánem, pak měl obecný stavební úřad vyzvat stavebníka k novému projednání věci s tímto orgánem. Současně však sdělilo, že potvrzuje obsah závazného stanoviska, které plně koresponduje s podáním ze dne 5.9.2007. K tomu odvolací orgán stejně jako v předchozím rozhodnutí poznamenává, že oproti původnímu záměru nedošlo v novém projednání věci ke změně dopravního řešení, proto nebyl důvod věc opětovně posuzovat dotčeným orgánem státní správy na úseku dopravy,

MHMP, odbor ochrany prostředí, pod čj. S-MHMP-1027492/2010/OOP-V-766/St ze dne 17.1.2011, který po posouzení sdělil, že z hlediska ochrany přírody a krajiny není napadené stanovisko ÚMČ Praha 5, odboru dopravy a ochrany životního prostředí, čj. ODŽ/8/2007/5867/wolfj ze dne 27.12.2008 závazným stanoviskem, které by podléhalo přezkumu, neboť nebylo vydáno podle ustanovení § 149 správního řádu, totéž konstatuje z hlediska odpadového hospodářství a vodního zákona. Ve všech případech obsahovalo napadené ustanovení podle nadřízeného orgánu pouze upozornění na povinnost, plynoucí přímo ze zákona.

Pokud jde o ochranu ovzduší, bylo konstatováno, že v postupu dotčeného orgánu, který se v souladu s příslušnými předpisy vyjadřoval k malému zdroji znečištění, nebylo shledáno pochybení. Dále uvedl, že podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. b) zák. o ochraně ovzduší není malý zdroj znečištění mezi zdroji, které vyžadují posouzení ve formě závazného stanoviska.

Odvolatel požadoval také přezkoumání sdělení Magistrátu hl. m. Prahy, odboru územního plánu, čj. S-MHMP 547048/2007/OUP ze dne 3.12.2007. Toto sdělení sice není závazným stanoviskem ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu, odvolací orgán ale požádal *Ministerstvo pro místní rozvoj* o vyjádření k obsahu tohoto stanoviska. Ministerstvo pro místní rozvoj pod čj. 42749/2010-81/1193;13.12.2010 ze dne 27.12.2010 sdělilo, že napadené stanovisko není ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona závazným stanoviskem dotčeného orgánu státní správy podle zvláštních předpisů, nelze ho tedy přezkoumat a k posouzení souladu s územním plánem je příslušný stavební úřad a v odvolacím řízení správnost tohoto postupu ověřuje odvolací orgán.

Odvolací orgán ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se všemi výše uvedenými podklady, opatřenými v rámci odvolacího řízení seznámil účastníky řízení a poskytl jim možnost se k jejich obsahu vyjádřit, čehož využil pouze Westpoint Smíchov Centre a.s., se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, IČ 01934468, zastoupený Mgr. Michalem Klusákem.

Ve vyjádření uvádí, že je právním nástupcem odvolatele Six&Others s.r.o., což dokládá smlouvou o převodu práv a povinností. Současně k jednotlivým výše uvedeným stanoviskům dotčených orgánů státní správy uplatňuje své stanovisko. Předně se vyjadřuje ke stanovisku Ministerstva dopravy a Ministerstva kultury v tom smyslu, že předmětem posouzení byla dokumentace z října roku 2007, která byla následně změněna. Podle dokumentace z října roku 2007 se dle sdělení nástupce odvolatele (dále jen odvolatel) jednalo o dokumentaci zpracovanou pro stavbu objektu umístěného do „Proluky“. Rozhodnutí, které bylo o stavbě v „proluce“ vydáno, odvolací orgán zrušil rozhodnutím vydaným pod čj. S-MHMP 611329/2009/OST/Če ze dne 22.10.2009. V závěru tohoto citovaného rozhodnutí přitom uvedl, že *„Na základě všech zjištěných skutečností dospěl odvolací orgán k závěru, že umístění stavby je v území z hledisek, které stavební úřad v územním řízení sleduje, sice možné, ale řešení, které žadatel předložil, odporuje ustanovení čl. § 8 odst. 2 vyhl. o OTPP ve vztahu k obytným objektům jižně od navržené stavby. Stavební úřad vycházel z nesprávného názoru, že se stavba umísťuje do proluky, tak jak je definována ve zmíněném právním předpisu, což ovlivnilo i posouzení dodržení odstupové vzdálenosti mezi uvedenými objekty. V novém řízení proto stavební úřad poučí žadatele o možné úpravě žádosti v tom smyslu, že buď sníží navržený objekt v části, kde přiléhá k obytným objektům tak, aby vzdálenost odpovídala ustanovení zmíněného článku, případně upozorní na možnost povolení výjimky, ovšem za předpokladu jejího řádného odůvodnění, při současném naplnění znění ustanovení § 169 odst. 2 stavebního zákona.“* Stavební úřad v novém projednání věci v součinnosti s žadatelem vydal výjimku z vyhl. o OTPP samostatným rozhodnutím a následně ve věci opětovně rozhodl o stejném záměru na základě stejné dokumentace. Názor odvolatele je tedy nesprávný, když jej opírá jen o tvrzení, že vzhledem k tomu, že se v nyní projednávané věci stavba neumísťuje do proluky, musí se zákonitě jednat i o jinou dokumentaci. Pokud by byl dostatečně obeznámen s problematikou umísťování staveb, bylo by mu zřejmé, že umístění stavby do proluky se váže k posuzování vzdáleností mezi navrženými a stávajícími objekty, a že problematika proluky, resp. to, že se stavba do proluky neumísťuje, bylo zhojeno povolením výjimky z OTPP. Pokud však má o této skutečnosti povědomost, pak je jeho námitka ryze spekulativního rázu. Ve stanovisku Ministerstva dopravy se jasně uvádí, že pokud došlo ke změně dokumentace (což nedošlo) oproti původně projednávané, která mohla mít vliv

na posouzení situace silničním správním orgánem, pak by bylo namístě nové projednání věci. Jinak obsah stanoviska, které tento orgán vydal k předložené dokumentaci, potvrzuje. Odvolací orgán ověřil již v prvním projednání věci, že se jedná o dokumentaci odpovídající předloženému záměru. Odvolatel uvádí, že odvolacímu orgánu nepřísluší hodnotit, zda zájmy chráněné zvláštními právními předpisy jsou změnou dokumentace k územnímu rozhodnutí dotčeny či nikoliv. K této námitce odvolací orgán pouze připomíná, že záměr se vždy projednává s dotčenými orgány státní správy v rozsahu, v jakém jsou jejich zájmy předloženým záměrem dotčeny. Oběma orgány byla dokumentace řádně posouzena a ke změně ve vztahu k zájmům, které tyto orgány hájí, nedošlo, proto nebyl důvod postupovat jinak, než bylo provedeno.

K vyjádření odvolatele ohledně nesprávného postupu ve věci stanoviska dotčeného orgánu státní správy na úseku požární ochrany odvolací orgán uvádí, že již v jeho rozhodnutí čj. 611329/2009/OST/Če ze dne 22.10.2009, kterým zrušil rozhodnutí stavebního úřadu OUR.Koš.p.779-8140/09-Za-UR ze dne 14.5.2009, bylo uvedeno, že aktualizace dokumentace spočívala jen v tom, že oproti původnímu záměru realizace bytů v 8. nadzemním podlaží byly podle požadavku hygienika navrženy ateliéry, aniž by došlo k jinému dispozičnímu a tvarovému řešení oproti původnímu záměru. K tomuto záměru bylo vydáno kladné stanovisko Hygienika hl. m. Prahy, které bylo následně potvrzeno ministerstvem zdravotnictví sdělením čj. 556/2011-OVZ-32.2.-13.1.11 ze dne 28.1.2011. Zde se tato skutečnost popisuje. Na základě této skutečnosti ministerstvo vnitra, jako nadřízený orgán hasičského záchranného sboru, vyžadovalo nové projednání věci z hlediska požární ochrany, které bylo zajištěno v odvolacím řízení a jehož obsahem je pouhé konstatování, že se se záměrem souhlasí, aniž by byla celá problematika konkretizována. Za tohoto stavu, kdy prvostupňové řízení i řízení o odvolání tvoří jeden celek a při současném seznámení účastníků řízení se stavem věci, je podle odvolacího orgánu namístě postup, který zvolil, neboť respektuje ekonomii řízení při současném splnění požadavku informovanosti zúčastněných v procesu řízení.

K vyjádření odvolatele ohledně posouzení věci Ministerstvem vnitra na úseku krizového řízení odvolací orgán sděluje, že ve stanovisku čj. MV-153085-2/PO-OKR-2013 ze dne 6.12.2013 se uvádí, že ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky je na základě § 7 odst. 2 a 5 zák. č. 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému, příslušné k posouzení problematiky na úseku ochrany obyvatelstva, a že nemá k posuzovanému stanovisku Magistrátu hl. m. Prahy, odboru krizového řízení, zásadní připomínku. Z toho zcela jednoznačně plyne, že uvedený ústřední orgán státní správy si je vědom svých zákonných kompetencí a v tomto smyslu je využívá.

K vyjádření odvolatele ohledně existence dvou rozhodnutí odvolací orgán odkazuje na právní názor ministerstva pro místní rozvoj, který respektoval vydáním dvou samostatných rozhodnutí.

Kromě odvolacích důvodů, které směřovaly vůči obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy, na které bylo již reagováno výše, uplatnil odvolatel ještě další odvolací námitky, kterými se odvolací orgán zabýval již v předchozím rozhodnutí, zrušeném Ministerstvem pro místní rozvoj na podkladě podnětu odvolatele. K těmto námitkám uvedl následující skutečnosti, které nebyly ministerstvem zpochybněny, proto na jejich obsah odvolací orgán odkazuje i nyní:

námitka nevypořádání se s námitkou zatížení pozemků č. parc. 779 a 781 v k.ú. Košíře plombou z důvodu podané žaloby na určení vlastnictví

Tuto námitku vznesl odvolatel již v průběhu prvního projednání věci. Odvolací orgán v reakci na ni uvedl, že řízení o této věci bylo založeno v době, kdy bylo napadené rozhodnutí již vydáno a dále, že územní rozhodnutí neřeší vlastnické vztahy k pozemku, pouze opravňuje žadatele ke zpracování projektové dokumentace. V současné době, podle výpisu z katastru nemovitostí není řízení o žalobě dosud ukončeno. Tato skutečnost však nemá vliv na vydání územního rozhodnutí. Odvolací orgán ze spisu zjistil, že pozemky č. parc. 779 a 781 v k.ú. Košíře, které jsou předmětem napadeného územního rozhodnutí, byly z vlastnictví BENTRANS- PLUS s.r.o. kupní smlouvou převedeny do vlastnictví žadatele. Odvolatel podal žalobu na určení vlastnictví převádějící společnosti. Důvody, pro které tak činil, nejsou odvolacímu orgánu známy. Nicméně je třeba připomenout, že odvolatel není tou osobou, která namítá, že by pozemky stavby byly předmětem jeho vlastnictví. K pozemku nemá vlastnický vztah ani nenamítá, že by ho někdy měl. Vydáním územního rozhodnutí z titulu vlastnictví k pozemkům stavby mu nemůže vzniknout žádná újma. Za tohoto stavu nelze než vnímat žalobu odvolatele jako účelovou, s úmyslem zamezit zástavbě sousedního pozemku. Součástí spisu je souhlas původního vlastníka BENTRANS – PLUS s.r.o. v likvidaci, ve kterém je kromě prostého souhlasu s umístěním stavby na předemných pozemcích uvedeno, že „Tento souhlas je vydáván pro případ, že by bylo v budoucnu soudem pravomocně určeno, že BENTRANS – PLUS s.r.o. v likvidaci byl ke dne podání žádosti i vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Polyfunkční dům Košíře při ulici Vrchlického Praha, k.ú. Košíře“ vlastníkem pozemků parc. č. 779 (ostatní plocha) a 781 (ostatní plocha) v k.ú. Košíře.“.

námitka omezení zastavění pozemku odvolatele č. 775 v k.ú. Košíře

Odvolací orgán ze spisu zjistil, že stavební úřad posoudil umístěnou stavbu též z hlediska využití sousedního pozemku č. parc. 775 k.ú. Košíře. Na str. 9 napadeného rozhodnutí uvedl, že „Navržený objekt zároveň neznemožňuje zastavění sousedního pozemku č. parc. 775 v k.ú. Košíře, jak je z úřední činnosti stavebnímu úřadu známo.“ Stavba polyfunkčního domu je koncipována jako koncová, avšak její ztvárnění nevyklučuje umístění stavby ve hmotě odpovídající kódu míry využití území a velikosti pozemku č. parc. 775 k.ú. Košíře. Navrhovaná stavba bude od hranice pozemku stavby a pozemku č. parc. 775 k.ú. Košíře umístěna ve vzdálenosti cca 3 m tak, že umožňuje na tomto sousedním pozemku umístit solitérní objekt v dominantní poloze na nároží ulic Plzeňské a Vrchlického. Součástí dokumentace byl průkaz možnosti zástavby tohoto sousedního pozemku ve variantách, poskytnutý žadatelem.

námitka, že došlo ke změně funkce objektu bez aktualizace závazných stanovisek

Tuto námitku uplatnil odvolatel již v předchozím projednání věci. Odvolací orgán na ní reagoval tak, že uvedl, že změna v dokumentaci vyplynula z požadavku dotčeného orgánu státní správy na úseku veřejného zdraví. Změna funkce v části záměru se týká osmého nadzemního podlaží, kde byty byly nahrazeny ateliéry. Objem stavby, jeho architektonické ztvárnění a zejména jeho funkce se touto dílčí úpravou nezměnily, stejně tak z ní nevyplývaly nároky na nové projednání věci s dotčenými orgány státní správy.

námitka, že se stavební úřad nedostatečně zabýval odůvodněním souladu s požadavky vyhl. o OTTP, resp. námitka, že stavební úřad neuvedl, na základě jakých podkladů, písemností a právních předpisů dospěl k závěru o souladu s požadavky vyhl. o OTTP

K tomu odvolací orgán uvádí, že podle ustanovení § 90 stavebního zákona je povinností stavebního úřadu posoudit, zda je záměr v souladu mimo jiné i s požadavky vyhl. o OTTP. Že tak stavební úřad učinil, vyplývá ze zdůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 10 a 11 napadeného rozhodnutí. Stavební úřad, za účelem posouzení souladu s požadavky vyhl. o OTTP, přezkoumává dokumentaci k územnímu řízení a posuzuje, zda jsou splněny všechny požadavky, které uvedený právní předpis vyžaduje. Podle zjištění odvolacího orgánu byl postup stavebního úřadu standardní. Pokud jde o začlenění stavby do okolní zástavby, což je požadavek čl. 4 uvedené vyhl., pak odvolací orgán ověřil, že je stavba v území situována tak, že vytváří nároží,

kteřé vřak umořňuje i realizaci objektu na pozemku odvolatele, při současném splnění limitů územně plánovací dokumentace. Navržený objekt bude v území dominantou, kterou mu jak požadavky územního plánu, tak vyhl. o OTTP na soulad s okolní zástavbou, při současném respektování stávajícího urbanistického a architektonického charakteru prostředí, umožňují.

Odvolací orgán, po posouzení všech rozhodných skutečností a po odstranění vytýkaných vad nadřizným orgánem, rozhodl ve věci tak, jak uvedl ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastníkům řízení s plnou mocí se rozhodnutí doručuje prostřednictvím zástupce.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Markéta Vacínová
vedoucí oddělení metodiky
odboru stavebního a územního plánu

Rozhodnutí se doručuje:

I. účastníkům řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu a odvolateli, doporučeně, fyz. osobám do vl.rukou

1. Mgr. Michal Klusák, advokát, Kozinova 1, 787 01 Šumperk
2. JUDr. Filip Hruška, advokát AK Doležalová & Hruška, Tábořská 619, Praha 4

II. účastníkům řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu

3. MHMP OST – **úřední deska**
pro doručení účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů
4. ÚMČ Praha 5 – **úřední deska**
pro informování účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů a podání zprávy o zveřejnění

III. ostatním:

5. ÚMČ Praha 5, odbor stavební a infrastruktury, nám. 14. října 4, 150 22 Praha 5 + **spis**
6. IPR - evidence rozhodnutí, Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2, IDDS c2zmahu

Na vědomí

7., 8., 9. SUP/Če